

การจัดการเรียนการสอนอ่านวรรณคดีด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน

TEACHING LITERATURE READING USING THE AUTHOR'S QUESTIONING TECHNIQUE

พระมหาพิเชษฐ์ อดตานุรักษ์¹, พระมหาศิริศักดิ์ ธมมสโกโก², พระมหาศราวุธ วรารุโธ³

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬารามราชวิทยาลัย นครปฐม ประเทศไทย^{1,2,3}

Phramaha Phichet Attanurakhee¹, Phramaha Sirisak Dammasakko², Phramaha sarawut Varavudho³

Faculty of Education Mahamakut Buddhist University, Nakhon Pathom, Thailand^{1,2,3}

Corresponding Author E-mail : mmike2557@gmail.com¹, Paosirisak2539@gmail.com²,

sarawut.pooton@gmail.com³

(Received : August 6, 2025; Edit : August 21, 2025; accepted : August 25, 2025)

บทคัดย่อ

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาและนำเสนอแนวทางการจัดการเรียนการสอนวรรณคดีไทย โดยประยุกต์ใช้เทคนิค Questioning the Author (QTA) ซึ่งเป็นกระบวนการที่เน้นให้ผู้เรียนสร้างปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านผ่านการตั้งคำถามต่อผู้เขียน เพื่อส่งเสริมทักษะการอ่านอย่างเข้าใจและการคิดวิเคราะห์เชิงลึกในผู้เรียน เทคนิค QTA เหมาะสมที่สุดกับผู้เรียนระดับมัธยมศึกษา เนื่องจากตรงกับพัฒนาการทางการคิดของวัยนี้ ที่สามารถเชื่อมโยง ตั้งคำถาม วิเคราะห์ และตีความเชิงลึกได้ ขณะเดียวกันก็สามารถปรับใช้ในระดับประถมศึกษาเพื่อฝึกทักษะการอ่าน และระดับอุดมศึกษาเพื่อการวิพากษ์วรรณคดีอย่างเข้มข้น เทคนิค QTA ถูกพัฒนาขึ้นโดย Beck & McKeown เป็นกระบวนการสอนอ่านที่เน้นการตั้งคำถามต่อผู้เขียน การอภิปราย และการสร้างปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับบทอ่าน เพื่อให้ผู้เรียนเข้าใจเนื้อหาในเชิงลึก เกิดความกระตือรือร้นในการเรียนรู้ และสามารถสร้างความหมายจากข้อความได้ด้วยตนเอง บทความได้กล่าวถึงกรอบทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) และทฤษฎีสรรคนิยม (Constructivism) พร้อมทั้งนำเสนอขั้นตอนการสอนด้วยเทคนิค QTA อย่างเป็นระบบ ได้แก่ การวางแผนการสอน การเตรียมบทอ่าน การตั้งคำถาม การจัดกิจกรรมก่อน-ระหว่าง-หลังการอ่าน และการอภิปรายในชั้นเรียน ผลจากการประยุกต์ใช้เทคนิคดังกล่าวพบว่า ช่วยพัฒนาทักษะการตั้งคำถาม การตีความเนื้อหา และความสามารถในการวิเคราะห์วรรณคดีของผู้เรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ ทั้งยังส่งเสริมการเรียนรู้เชิงรุก (Active Learning) และการมีส่วนร่วมของผู้เรียนในกระบวนการเรียนการสอนอย่างแท้จริง

คำสำคัญ: การสอนวรรณคดี, การอ่านเชิงวิเคราะห์, เทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน

Abstract

This article aims to explore and propose instructional approaches for teaching Thai literature through the application of the Questioning the Author (QTA) technique, which emphasizes learners' interaction with texts by questioning the author to promote reading comprehension and critical thinking. QTA is considered most suitable for secondary school students, as it corresponds with their cognitive development that allows for making connections, questioning, analysis, and deep interpretation. At the same time, it can also be adapted for upper elementary students to strengthen reading skills and for higher education students to support in-depth literary criticism. Developed by Beck and McKeown, QTA is a reading instructional process that highlights questioning the author, discussion, and active interaction between learners and texts, thereby fostering deeper

comprehension, learner engagement, and the ability to construct meaning independently. This article also draws upon two key theoretical frameworks: Schema Theory and Constructivism. In addition, it presents systematic instructional steps for applying QTA, including lesson planning, text preparation, question design, pre-during-post reading activities, and classroom discussions. The findings indicate that QTA enhances students' questioning skills, interpretive abilities, and literary analysis, while also promoting active learning and authentic learner participation in the teaching-learning process.

Keywords: literature instruction, analytical reading, questioning the author

บทนำ

การเรียนการสอนวรรณคดีไทยมุ่งเน้นให้นักเรียนเกิดความตระหนักรู้ เข้าใจและเห็นคุณค่าของวรรณคดีไทย ครูผู้สอนจะต้องมีแนวทางในการจัดการเรียนการสอนให้สอดคล้องกับมาตรฐานและตัวชี้วัด แนวทางการสอนวรรณคดีไทย ต้องปลูกฝังให้ผู้เรียนเคยชินกับสิ่งสวยงามความไพเราะลึกซึ้ง เพราะการเคี้ยวเคี้ยวให้นิยมตามครู จะไม่ทำให้เกิดความซาบซึ้งในสุนทรียภาพอย่างแท้จริงขึ้นมาได้ เด็กต้องเกิดความซาบซึ้งในความไพเราะงดงาม จึงควรสอนให้นักเรียนรู้ถึงรสไพเราะของวรรณคดีและรู้จักความสุขความเพลิดเพลินจากการอ่านวรรณคดีเพื่อเป็นพื้นฐานสำหรับการเรียนวรรณคดีให้ลึกซึ้งต่อไป (ฐะปะนีย์ นาครทรรพ, 2552 : 8) และ การเรียนการสอนวรรณคดีไทยเป็นการศึกษาเพื่อศิลปะคือ มุ่งเน้นการค้นหาคำงาม ความไพเราะ หรือสุนทรียภาพจากการใช้ภาษาและเนื้อหาว่ามีความประณีตและวิจิตรอย่างไร และการเรียนการสอนวรรณคดีไทยในระดับมัธยมศึกษา ผู้สอนจะต้องนำจิตวิทยามาใช้ในการสอนโดยเฉพาะหลักจิตวิทยาเด็กวัยรุ่น แรงจูงใจ หลักความแตกต่างระหว่างบุคคล นอกจากนี้การเรียนการสอนวรรณคดีไทยต้องเน้นสภาพการณ์ที่ผู้เรียนมีส่วนร่วมมีบทบาทในการเรียน เป็นศูนย์กลางการปฏิบัติกิจกรรม และสามารถแสดงความคิดเห็นวิพากษ์วิจารณ์ได้และควรเลือกใช้วิธีการสอนที่หลากหลาย ซึ่งในการเรียนวรรณคดีไทยสามารถบูรณาการกับทักษะต่างๆ ได้เป็นอย่างดีโดยเฉพาะทักษะการอ่าน เพื่อให้เกิดความเข้าใจความซาบซึ้งและประโยชน์ที่ได้จากวรรณคดีไทย (ธัญชนก สรรพสาร, 2546 : 39)

การอ่านที่จำเป็นต้องฝึกฝน คือ การอ่านเพื่อความเข้าใจ เป็นทักษะที่มีความสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เข้าใจมุ่งหมายที่แท้จริงของการอ่านทำให้ผู้อ่านเกิดความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ความเข้าใจถือเป็นปัจจัยที่สำคัญอย่างยิ่งของการอ่าน ถ้าอ่านแล้วไม่เข้าใจจากสิ่งที่อ่านเลย ถือว่าไม่เป็นการอ่านที่แท้จริง การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นองค์ประกอบพื้นฐานสำคัญของการอ่านทุกประเภท การที่จะมีทักษะในการอ่านที่ดีได้นั้น ผู้อ่านจะต้องสามารถเข้าใจเรื่องที่อ่านได้ การอ่านเพื่อความเข้าใจเป็นทักษะที่ใช้มากในชีวิตประจำวัน เพราะเป็นทักษะที่ใช้ในการแสวงหาทั้งความรู้และความบันเทิง โดยเฉพาะอย่างยิ่งนักเรียนที่กำลังศึกษาอยู่ (สมุทร เชนเขวนิช, 2542 : 73) และผู้ที่มีทักษะในการอ่านเพื่อความเข้าใจย่อมสามารถแสวงหาความรู้และศึกษาเล่าเรียนได้อย่างมีประสิทธิภาพ และสามารถนำความรู้ที่ได้ประยุกต์ใช้ให้เป็นประโยชน์ในการดำเนินชีวิตได้เป็นอย่างดี (ณภัทร เทพพรธนะ, 2541 : 46) ซึ่งการอ่านเพื่อความเข้าใจถือเป็นเครื่องมือพัฒนาสมองและทักษะการแก้ปัญหา เนื่องจากการทำความเข้าใจวิเคราะห์สารที่อ่าน จะช่วยฝึกการทำงานของสมอง ทำให้มีพลังปัญญาในการทำความเข้าใจปัญหาต่างๆ ในชีวิตได้อย่างถูกต้องรวดเร็วและรู้จักแก้ปัญหาอย่างฉลาด และยังช่วยสร้างความเจริญพัฒนาให้แก่ชาติด้วย เพราะประเทศใดที่ประชากรรู้หนังสือมาก ประเทศนั้นก็จะพัฒนาไปได้อย่างรวดเร็ว (ศรีวิไล พลมณี, 2545 :123) แต่ผลการประเมินสมรรถนะด้านการอ่านของผู้เรียนไทยทั้งในระดับชาติและนานาชาติ สะท้อนถึงปัญหาที่ต้องเฝ้าระวังและจำเป็นต้องได้รับการแก้ไขอย่างจริงจัง โดยการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินัยพื้นฐาน (O-NET) รายวิชาภาษาไทยของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในปีการศึกษา 2562 พบว่าคะแนนเฉลี่ยอยู่เพียงร้อยละ 42.2 ซึ่งอยู่ในระดับต่ำและสะท้อนถึงความบกพร่องด้านการตีความและการคิดวิเคราะห์เชิงลึก (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน, 2563 อ้างใน Bangkok Post, 2020) ขณะที่การประเมินสมรรถนะนักเรียนมาตรฐานสากล (PISA) ปี 2018 พบว่าคะแนนการอ่านของนักเรียนไทยอยู่ที่ 393 คะแนน ก่อนจะลดลงเหลือเพียง 379 คะแนน ในการประเมินปี 2022 ต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของกลุ่มประเทศ OECD ที่มีคะแนนเฉลี่ยประมาณ 476 คะแนน อย่างต่อเนื่อง (OECD, 2019; IPST, 2023) สถานการณ์ดังกล่าว

ชี้ให้เห็นว่า แม้นักเรียนไทยสามารถอ่านจับใจความพื้นฐานได้ แต่ยังขาดทักษะการอ่านเชิงลึก การเชื่อมโยงสาระ และการตีความเชิงวิพากษ์ ทั้งนี้จุดอ่อนดังกล่าวสอดคล้องกับข้อค้นพบจากผลการสอบ O-NET และยิ่งสะท้อนความจำเป็นในการพัฒนาระบบการเรียนการสอนที่ส่งเสริมการตั้งคำถาม การตีความ และการคิดวิเคราะห์เชิงลึก เช่น เทคนิค Questioning the Author (QTA) ที่มุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างปฏิสัมพันธ์กับบทอ่านอย่างมีความหมาย

การจัดการเรียนการสอนอ่านวรรณคดีนั้นจะมีประสิทธิภาพได้ก็ด้วยครูผู้สอนสามารถนำเนื้อหามาประยุกต์ใช้กับเทคนิคหรือรูปแบบการสอนได้อย่างเหมาะสมจะทำให้การสอนอ่านวรรณคดีเกิดประสิทธิภาพต่อผู้เรียนสูงสุดต้องใช้กระบวนการเรียนรู้ที่มีความเป็นระบบและเน้นการปฏิบัติ โดยใช้รูปแบบการสอนเพื่อเสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงให้แก่ผู้เรียน(พระมหาพิเชษฐ์ อดตานุรักษ์, พระจักรพัชร จกภทโท, ฌฐกิตติ์ สิริวัฒนาทาทานกุล, 2568) และ รูปแบบลักษณะการจัดการเรียนการสอนที่จัดขึ้นอย่างเป็นระบบตามหลัก ทฤษฎีหลักการ แนวคิด หรือความเชื่อต่าง ๆ โดยมีการจัดกระบวนการโดยอาศัยวิธีสอนและเทคนิคการสอนเข้าไปช่วยทำให้สภาพการเรียนการสอนนั้นเป็นไปตามหลักการที่ยึดถือ (ทศนา แหมมณี, 2561 : 222) เทคนิค Questioning the Author (QTA) ซึ่งเทคนิคนี้ได้พัฒนาขึ้นโดย Beck & Mckeown เป็นกลวิธีการสอนอ่านที่ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาความในบทอ่าน เป็นกระบวนการสอนอ่านที่เปิดโอกาสให้เกิดบวนการการคิดด้วยการตั้งคำถาม การอภิปรายช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดการคิดให้แสดงความคิดเห็นและช่วยให้เกิดปฏิสัมพันธ์ระหว่างครูและเพื่อนร่วมชั้นเรียนตลอดเวลา โดยได้มีผู้ทำการศึกษาเกี่ยวกับการใช้เทคนิค Questioning the Author (QTA) ในการแก้ปัญหาด้านการอ่านและได้ผลลัพธ์ดี ทำการศึกษาเกี่ยวกับประสิทธิภาพของการใช้คำถามกลยุทธ์ผู้เขียนในการสอนการอ่านเพื่อความเข้าใจในข้อความบรรยาย พบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการอ่านจับใจความของข้อความบรรยายได้รับการปรับปรุง นักเรียนมีความกระตือรือร้นดีและทำความเข้าใจในการอ่านข้อความผ่านเทคนิคนี้ยังได้รับการพิสูจน์ว่ามีนัยสำคัญและแนวความสำเร็จของนักเรียนคือ 5.7 (Anis Fibriana, 2017) และพบว่า ความสามารถในการอ่านเพื่อความเข้าใจของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6 ที่ได้รับการสอนอ่านด้วยกลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนสูงกว่ากลุ่มที่สอนการอ่านแบบปกติมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (เอกรินทร์ สังข์ทอง, ทยกร กระมุก, 2546)

ทฤษฎีเกี่ยวกับการสอนอ่านด้วยเทคนิค QTA

ทฤษฎีการอ่านเปรียบเหมือนเป็นแนวทางหรือแนวคิดในการพิจารณาถึงวิธีการสอนและเทคนิคการสอนที่เหมาะสมในการจัดการเรียนการสอนอ่านให้กับผู้เรียน ดังนั้นขอนำเสนอทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) ดังต่อไปนี้

1. ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) (Scrivener, 1994 : 4) ได้กล่าวว่ามนุษย์จะใช้ความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่เดิมมาช่วยให้เกิดการเรียนรู้ และทำความเข้าใจกับสิ่งใหม่ ๆ ทั้งนี้เป็นเพราะปัจจัยที่สำคัญอย่างหนึ่งของการอ่าน คือความรู้เดิมของผู้อ่าน (Background Knowledge) ซึ่งเป็นสิ่งที่นำไปสู่ความเข้าใจในการอ่านความรู้เดิมจะประกอบด้วยความรู้ที่มีต่อโลก กับความรู้เกี่ยวกับโครงสร้างข้อความและคำศัพท์ ปัจจัยเหล่านี้ถือเป็นโครงสร้างที่เรียกว่า โครงสร้างความรู้เดิม (Raphael; & Hiebert, 1996 : 190) โครงสร้างความรู้ถือเป็นพื้นฐานในการบูรณาการข้อมูลเดิมกับความรู้ใหม่เข้าด้วยกัน (Moore; et al, 1989 : 51) ความรู้ที่ผู้อ่านมีอยู่ก่อนหน้านั้นแล้วเกี่ยวกับเรื่องที่ผู้อ่านกำลังอ่านในบทอ่าน จะช่วยทำให้ผู้อ่านอ่านเนื้อเรื่องในบทอ่านได้ง่ายขึ้นในแง่ที่ผู้อ่านสร้างโครงสร้างความรู้และประสบการณ์ที่มีมาก่อนหน้านั้น และนำความรู้จากข้อมูลใหม่ที่ได้รับมาผสมผสานหรือบูรณาการเข้าด้วยกัน (อดิศรา กาติบ, 2549 : 20)

สรุปได้ว่า ทฤษฎีโครงสร้างความรู้เปรียบเสมือนกับความรู้ประสบการณ์เดิมของบุคคลที่ใช้ในการตัดสินใจรับข้อมูลในสิ่งต่าง ๆ ในการอ่านบท ผู้อ่านควรนำความรู้เดิมมาช่วยในการอ่าน และการอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) จะมุ่งเน้นให้ผู้เรียนสร้างความหมายและความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน โดยเฉพาะเรื่องของคำศัพท์และโครงสร้างที่จำเป็น เพื่อช่วยให้ผู้อ่านมีความสามารถ และมีความเข้าใจในเรื่องที่อ่านได้เป็นอย่างดี นอกจากทฤษฎีโครงสร้างความรู้ที่เป็นพื้นฐานในการทำความเข้าใจต่อบทอ่านแล้ว ซึ่งอาจยังไม่เพียงพอต่อผู้อ่านในการค้นหาหรือสร้างความหมายขึ้นมาได้จากบทอ่าน ดังนั้นทฤษฎีสรณนิยม กล่าวได้ว่ายังเป็นอีกทฤษฎีหนึ่งที่มีความเกี่ยวข้องกับเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA)

2. ทฤษฎีสรรณนิยม (Constructivism Theory) ทฤษฎีนี้เป็นแนวทางทฤษฎีที่เริ่มต้นมาจากศาสตร์ในด้านจิตวิทยาและ

ปรัชญาการศึกษาที่หลากหลายมาประยุกต์เข้าด้วยกัน โดยมีความเชื่อพื้นฐานของแนวคิดนี้ว่า ผู้เรียนเป็นผู้สร้างและค้นพบความรู้ด้วยตนเอง โดยอาศัยประสบการณ์แห่งชีวิตที่บุคคลได้รับเพื่อค้นหาความจริง (สุนีย์ เหมะประสิทธิ์, 2543 : 91) ทฤษฎีสรณนิยมกลุ่มการสร้างความรู้เชิงความคิด (Cognitive Constructivism) ทฤษฎีให้ความสำคัญกับตัวผู้เรียนหรือ ผู้เรียนมากกว่า ผู้สอน ผู้เรียนจะเป็นผู้ที่ปฏิสัมพันธ์ (Interact) กับวัตถุ (Object) หรือเหตุการณ์ ด้วยตัวผู้เรียนเอง ซึ่งจะทำให้ เกิดความเข้าใจในเหตุการณ์นั้น ซึ่งก็คือ การสร้าง (Construct) การทำความเข้าใจ (Conceptualization) และการแก้ปัญหาต่าง ๆ ด้วยตัวผู้เรียนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ ฟอสโนต (Fosnot, 1996 : 3) ที่กล่าวว่า ทฤษฎีสรณนิยมเน้นเกี่ยวกับความรู้ และการเรียนรู้ และการอธิบายเกี่ยวกับการรับรู้ว่ามีอยู่ได้อย่างไร เซลลี (Selly, 1999 : 40) ก็ได้เขียนเกี่ยวกับทฤษฎีสรณนิยมว่า เป็นทฤษฎีการเรียนรู้ที่ผู้เรียนทุกคนสร้างความรู้จากความคิดของตนเอง แทนที่จะรับความรู้ที่สมบูรณ์และถูกต้องจากครูหรือแหล่งความรู้ที่ครูผู้สอนกำหนดไว้ จึงกล่าวได้ว่าทฤษฎีสรณนิยมจัดเป็นความรู้ประสบการณ์ใหม่ที่มีความเกี่ยวข้องเนื่องกับการเรียนรู้และประสบการณ์ความรู้เดิมที่ผู้เรียนสามารถจะปรับความรู้ใหม่และความรู้เดิมจนก่อให้เกิดความรู้ความเข้าใจใหม่

สรุปได้ว่า จากการศึกษาข้อมูลทั้ง 2 ทฤษฎี คือ ทฤษฎีโครงสร้างความรู้ (Schema Theory) และทฤษฎีสรณนิยม กลุ่มการสร้างความรู้เชิงความคิด (Cognitive Constructivism) ทั้ง 2 แนวคิดมีความสัมพันธ์กับลักษณะของเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) มุ่งพัฒนาทักษะกระบวนการอ่านที่อาศัยทั้งความรู้และประสบการณ์เดิมเพื่อสร้างความรู้ความเข้าใจใหม่จากการอ่านบทอ่าน และความรู้และประสบการณ์เดิมเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลให้ผู้อ่านสามารถเชื่อมโยงตัวภาษาและความรู้ประสบการณ์ของผู้อ่านเอง และยังช่วยให้ผู้อ่านใช้ความรู้ความสามารถของตนเองในการสร้างความรู้หาความหมายจากสิ่งที่อ่าน

ความหมายของเทคนิค QTA

เทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน Questioning The Author (QTA) เป็นกลวิธีแนวทางการอ่านเพื่อให้เกิดความเข้าใจที่มีเป้าหมายในการสร้างความรู้ความเข้าใจจากบทอ่าน และการเชื่อมโยงเนื้อหาในบทอ่าน โดยผ่านกระบวนการตั้งคำถามและการอภิปรายอย่างมีความหมายโดยครูผู้สอนคอยทำหน้าที่สนับสนุนช่วยเหลือและกระตุ้นให้ผู้เรียนเกิดปฏิสัมพันธ์กับบทที่อ่าน (Beck; & McKeown, 2006 : 28-31) เทคนิคดังกล่าวนี้ยังช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนรู้จักสังเกต และพัฒนาความคิดอย่างกระตือรือร้นด้วยการใช้คำถาม เช่น ผู้เขียนพยายามบอกอะไรทำไมผู้เขียนจึงกล่าวไว้แบบนี้ ผู้เขียนได้กล่าวไว้ชัดเจนหรือไม่ ผู้เขียนควรจะกล่าวอย่างไรเพื่อให้ข้อความชัดเจนยิ่งขึ้น และควรจะกล่าวอะไรเพิ่มเติมเพื่อให้ข้อความนั้นชัดเจนยิ่งขึ้น

สรุปได้ว่า เทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน Questioning The Author (QTA) เป็นแนวทางการสอนอ่านที่ช่วยผู้อ่านต้องใช้ทั้งความรู้ความสามารถเดิมและทักษะทางภาษาที่ทำให้สามารถอ่านแล้วทำความเข้าใจบทอ่านรวมทั้งเข้าใจแนวคิดของผู้เขียนที่มุ่งเน้นให้ผู้อ่านสามารถอ่านบทอ่านได้อย่างมีความหมาย และช่วยพัฒนาทักษะด้านการอ่านผ่านกระบวนการใช้คำถาม และการอภิปราย

ลักษณะของเทคนิค QTA

Beck; & McKeown กล่าวว่า เทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) มุ่งให้ผู้อ่านสร้างความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านโดยผ่านกระบวนการคำถามและ การอภิปราย รวมทั้งการมีส่วนร่วมในชั้นเรียน และได้เสนอว่าการสร้างความเข้าใจโดยใช้เทคนิค QTA นั้น จำเป็นต้องอาศัยปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ บทอ่าน (Text) คำถาม (Queries) และการอภิปราย (Discussion) (Beck; & McKeown 2006 : 24-25) มีรายละเอียด ดังนี้

1. บทอ่าน (Text) บทอ่านที่ใช้กับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) ได้ดี และมีประสิทธิภาพจะถูกแบ่งออกเป็น 2 ประเภท คือ บทอ่านเชิงพรรณนา (Expository Text) เช่น บทอ่านที่มีเรื่องราวเกี่ยวกับวิทยาศาสตร์ สังคม ประวัติศาสตร์ และบทอ่านเชิงบรรยาย (Narrative Text) เช่น บทอ่านที่มีเนื้อหาประเพณีนิทาน เรื่องสั้น หรือโคลงกลอน (Beck; & McKeown, 2006 : 28)

2. คำถาม (Queries) เทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) มีรูปแบบคำถาม (Types of Queries) ที่แตกต่างจากคำถามรูปแบบอื่น ๆ เพราะรูปแบบคำถามดังกล่าวมุ่งเน้นกระตุ้นให้ผู้อ่านเสาะหาความเข้าใจจากบทอ่านได้อย่างมีความหมาย (Beck; & McKeown, 2006 : 29)

Beck; & McKeown แบ่งรูปแบบคำถามออกเป็น 2 ประเภท ได้แก่ คำถามนำ (Initiating Queries: Opening the Discussion) เป็นคำถามที่ครูผู้สอนใช้เปิดประเด็นคำถามและกระตุ้นให้เกิดการอภิปรายของผู้เรียน และทำความเข้าใจกับบทอ่านได้อย่างถูกต้อง และที่สำคัญครูผู้สอนต้องคาดหวังกับสิ่งที่ผู้เรียนจะต้องเข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ในบทอ่านก่อนการอ่าน โดยมีแนวทางในการตั้งคำถาม เช่น บทอ่านของผู้เขียนนั้นเป็นประเภทอะไร แต่ละประเด็นผู้เขียนกล่าวถึงอะไร อะไรคือสิ่งที่ผู้เขียนต้องการจะบอก และในส่วน นั้น ๆ อะไรคือใจความสำคัญ เป็นต้น และคำถามตาม(Follow-up Queries) เป็นคำถามที่ถามเพื่อให้เกิดการอภิปรายดำเนินไปอย่างต่อเนื่อง และเป็นคำถามที่ทำให้ผู้เรียนได้มีประเด็นความคิดหรือเนื้อหาที่ต้องการอภิปรายให้ผู้เรียนมีความคิดไปทิศทางเดียวกันซึ่งมีลักษณะสำคัญ ๆ ของคำถามที่สนับสนุนผู้เรียนได้วิเคราะห์ในสิ่งที่ผู้เขียนแฝงไว้ในบริบท เช่น ผู้เขียนหมายถึงอะไร หรือผู้เขียนแฝงอะไรไว้ในบริบท และถามบริบทก่อนหน้าเพื่อที่จะให้เชื่อมโยงบริบทที่กำลังจะอ่านให้ ความหมายต่อเนื่องกัน เช่น สิ่งที่คุณได้พูดหรือกล่าวไว้นั้นเหมาะสมหรือไม่ อีกทั้งเป็นประเด็นคำถามช่วยส่งเสริมให้ผู้เรียนหาข้อเท็จจริง หรือสาเหตุจากผู้เขียนได้ (Beck; & McKeown 2006 : 42-47)

3. การอภิปราย (Discussion) เป็นกระบวนการที่สำคัญอย่างยิ่งต่อครูผู้สอนและผู้เรียน ที่มุ่งเน้นการอภิปรายหลังจากอ่านบทอ่านเสร็จ หรือเกิดขึ้นในขั้นตอนหลังการอ่าน (Post-reading) และ การอภิปรายด้วยเทคนิคการตั้งคำถามยังจะดำเนินการไปตลอด เวลาในระหว่างการอ่าน (While-reading) เพื่อช่วยให้ผู้เรียนเกิดพัฒนาการในการที่จะสร้างความหมายสิ่งที่อ่านอย่างเป็นระบบและในขณะที่อ่านยังสามารถแบ่งปันประสบการณ์ความคิดที่ติดต่อกันเพื่อสร้างความหมายและความเข้าใจจากบทอ่าน (Beck; & McKeown, 2006 : 88-90) กล่าวหาวิธีการที่ทำให้เกิดการอภิปราย คือ ครูผู้สอนต้องพยายามเข้าใจว่าในขณะที่ผู้เรียนกำลังอ่าน และถกประเด็นที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่อ่านอยู่นั้นเปรียบเหมือนกับว่าผู้เรียนกำลังเดินเข้าไปในเขาวงกต และเส้นทางเดินข้างในเปรียบเสมือนเป็นประเด็นหรือใจความหลักที่มาจากบทอ่าน ซึ่งเป้าหมายของผู้เรียนคือต้องพยายามค้นหาทางออกซึ่งนั้นหมายถึงการนำไปสู่การสร้าง ความหมายในสิ่งที่อ่าน โดยมีครูผู้สอนคอยชี้แนะให้ความช่วยเหลือผู้เรียน และการอภิปรายด้วยวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนจะมีประสิทธิภาพได้นั้นขึ้นอยู่กับความสามารถในการแสดงบทบาทระหว่างครูผู้สอนและผู้เรียนที่ร่วมมือกัน ครูช่วยกระตุ้นให้ผู้เรียนคิดและพัฒนาความคิดในขณะที่ผู้เรียนให้ความร่วมมือการอภิปรายแล้วดึงเอาความรู้ที่ได้จากบทอ่านออกมา เพื่อสร้างความเข้าใจต่อไป ซึ่งจะกล่าวแนวทางในการดำเนินการอภิปรายต่อไป ดังนี้

Beck; & McKeown ได้ให้แนวทางในการดำเนินการอภิปราย (Discussion Moves) ไว้ 6 ประการ คือ

1. การระบุประเด็นสำคัญ (Marking) การระบุประเด็นสำคัญเพื่อให้ครูผู้สอนตอบสนองต่อข้อสงสัยของผู้เรียนในกรณีที่มีประเด็นสำคัญที่ผู้เรียนอาจจะไม่เข้าใจ การดำเนินการอภิปรายในลักษณะนี้ครูผู้สอนจะเป็นผู้เริ่มต้นเข้าสู่ประเด็นสำคัญ เพื่อดำเนินการอภิปรายโดยการตั้งคำถามในประเด็นที่ครูต้องการจะเน้น

2. การถอยกลับ (Turning-back) การถอยกลับไปยังข้อความที่อ่านเพื่อค้นหาความคิดหรือใจความหลักใหม่ ซึ่งก็คือการให้ผู้เรียนกลับไปอ่านข้อความใหม่อีกครั้งเพื่อทำความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนกลับไปคิด การที่ครูผู้สอนใช้การถอยกลับเนื่องมาจากสาเหตุที่ผู้เรียนอาจไม่เข้าใจสิ่งที่อ่านหรืออาจตีความเรื่องที่อ่านผิด และอาจมีความยุ่งยากในการทำความเข้าใจประเด็นสำคัญจากบทอ่าน จึงจำเป็นต้องให้ย้อนกลับไปทำความเข้าใจใหม่

3. การพูดซ้ำ (Revoicing) การพูดซ้ำเป็นลักษณะของการตีความอย่างหนึ่งในสิ่งที่ผู้เรียนพยายามเสนอความคิดของตน เนื่องจากว่าความคิดของผู้เรียนถือเป็นส่วนหนึ่งในการอภิปราย ซึ่งจุดประสงค์ของการพูดซ้ำก็เพื่อให้เกิดความกระจ่างขึ้นขณะกำลังดำเนินการอภิปรายและเพื่อให้เพื่อนคนอื่น ๆ สามารถอภิปรายต่อกันได้ และเป็นการเปิดโอกาสให้ผู้เรียนแสดงความคิดเห็น และการมีส่วนร่วม

4. การสรุปประเด็นสำคัญ (Recapping) การสรุปประเด็นสำคัญเป็นการดำเนินการอภิปรายที่มาถึงจุดที่ผู้สอนต้องการเสริมความคิดความเข้าใจ เพื่อให้ผู้เรียนสามารถสร้างความเข้าใจและความหมายได้ และพร้อมที่จะดำเนินการอภิปรายในประเด็นต่อไป การสรุปประเด็นสำคัญช่วยให้สรุปใจความสำคัญในสิ่งที่ผู้เรียนอ่านได้

5. การเป็นต้นแบบ (Modeling) กรณีที่ครูผู้สอนต้องการช่วยผู้เรียนให้ดำเนินการอภิปรายต่อไปได้ เนื่องจากผู้เรียนไม่สามารถดำเนินการอภิปรายได้อีกต่อไป ครูผู้สอนจึงแสดงบทบาทเป็นต้นแบบบางอย่างให้กับผู้เรียนในขณะที่อ่านบทอ่าน

6. การให้ความชัดเจน (Annotating) การให้ความชัดเจนคือการที่ครูผู้สอนต้อง การนำเสนอข้อมูล เพื่อเป็นการเพิ่มเติม

ในการดำเนินการอภิปรายให้เกิดความชัดเจน เพราะในบางครั้งที่อ่านนั้นอาจมีข้อมูลในการสร้างความหมายไม่เพียงพอ เนื่องจากเกิดมีช่องว่างของข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับภูมิหลังหรือเป็นเรื่องของเหตุผลที่ทำให้ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจได้ (Beck; & McKeown, 2006 : 92-101)

สมพงษ์ จินดารุ่งเรืองรัตน์ กล่าวว่า การดำเนินการอภิปรายด้วยวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนเป็นการกระตุ้นให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านผ่านการสนทนากับผู้สอนและแบ่งปันความคิดเห็นร่วมกัน ซึ่งต่างฝ่ายจะทำหน้าที่คอยสนับสนุนและเชื่อมโยงความคิดเข้าด้วยกัน เพื่อให้เกิดความต่อเนื่องในสิ่งที่อ่าน จึงถือว่าการดำเนิน การอภิปรายโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนจึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อให้ครูผู้สอนและผู้เรียนร่วมมือกันเพื่อสร้างความหมายจากสิ่งที่อ่าน ซึ่งเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่งของการสอนอ่าน เพราะในขณะดำเนินการอภิปรายกำลังดำเนินไปอยู่นั้น บางครั้งอาจเกิดสิ่งที่คาดไม่ถึงขึ้นได้ในขณะอ่าน จึงเป็นหน้าที่ของครูผู้สอนที่จะต้องหาวิธีแก้ไขหรือกำจัดสิ่งที่อาจจะเป็นอุปสรรคในระหว่างการอภิปราย(สมพงษ์ จินดารุ่งเรืองรัตน์, 2551)

ดังที่กล่าวมาสรุปได้ว่า เทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) มีลักษณะมุ่งให้ผู้เรียนสร้างความเข้าใจกับสิ่งที่อ่านผ่านกระบวนการตั้งคำถามและการอภิปราย โดยอาศัยปัจจัย 3 ประการ ได้แก่ บทอ่านที่มีทั้งบทอ่านเชิงพรรณนาทั้งเชิงบรรยาย คำถามที่ใช้ในการกระตุ้นให้ผู้เรียนแสหาความเข้าใจในบทอ่าน และการอภิปราย คือ กระบวนการที่มุ่ง เน้นการอภิปรายหลังจากอ่านบทอ่านเสร็จ และการอภิปรายด้วยวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนนั้นทำให้ให้ผู้เรียนได้ฝึกคิดเกี่ยวกับสิ่งที่อ่านผ่านการสนทนาและเชื่อมโยงความคิดผู้สอนและผู้เรียนเข้าด้วยกันให้เกิดความต่อเนื่องในสิ่งที่อ่าน เพื่อสร้างความหมายและความเข้าใจจากสิ่งที่อ่านของผู้เรียน

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านด้วยด้วยเทคนิค QTA

การจัดกิจกรรมการสอนอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) เป็นกระบวนการสอนอ่านที่มีความแตกต่างจากการสอนอ่านแบบดั้งเดิม (Beck; & McKeown, 2006 : 91-92) สิ่งสำคัญต้องคำนึงถึงในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านด้วยเทคนิค QTA นี้ ผู้สอนต้องมีการวางแผน และการจัดการชั้นเรียนให้ดี เพื่อให้การจัดกิจกรรมนั้นดำเนินได้ดีไปอย่างมีประสิทธิภาพ โดยสิ่งสำคัญที่ผู้สอนต้องคำนึงในการจัดกิจกรรมการสอนมีดังต่อไปนี้

การวางแผน (Planning)

การวางแผนการสอนโดยใช้กลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนมีวัตถุประสงค์เพื่อให้ครูผู้สอนสามารถระบุความคิดหลักและข้อมูลทั่วไปซึ่งปรากฏในบทอ่าน และเพื่อให้ครูสามารถคิด และวิเคราะห์รูปแบบของคำถามที่เหมาะสม ตลอดจนกิจกรรมที่จะนำมาใช้ภายหลังการอ่าน ครูผู้สอนจะต้องเตรียมบทอ่านและตัดสินใจว่าส่วนใดของบทอ่านที่ครูต้องการเน้นเป็นพิเศษ อาทิ คำศัพท์หรือใจความสำคัญ เพื่อเชื่อมโยงความคิดของผู้เรียนรวมถึงองค์ประกอบอื่น ๆ เพื่อดูว่าครูผู้สอนควรจะหยุดตรงส่วนใดของบทอ่านเพื่อตั้งคำถามให้ผู้เรียนมีการอภิปรายขึ้น เพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนใช้ความคิด ซึ่งครูต้องทำความเข้าใจกับบทอ่านและค้นหาใจความสำคัญก่อนการสอนอ่าน ทั้งนี้เนื่องจากการสอนอ่านโดยใช้เทคนิคนี้ ครูผู้สอนจะไม่สามารถล่วงรู้ประสบการณ์ของผู้เรียนแต่ละคนว่ามีมากน้อยเพียงใด แต่ครูจะพยายามให้ผู้เรียนค้นหาความหมายจากบทอ่านด้วยตนเองผ่านกระบวนการตั้งคำถามเพื่อกระตุ้นให้ผู้เรียนคิด ในขณะเดียวกันครูผู้สอนจะให้ความช่วยเหลือผู้เรียนในขณะที่กำลังอ่านบทอ่าน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนดำเนินการอภิปรายในประเด็นที่กล่าวถึงจากบทอ่านได้ (Beck; & McKeown, 2006 : 60-62)

1. เป้าหมายในการวางแผน (Goals of Planning) (Beck; & McKeown, 2006 : 60-75) ได้กล่าวถึงเป้าหมาย ในการวางแผนไว้ 3 ประการด้วยกัน ซึ่งมีรายละเอียดในแต่ละประเด็น ดังนี้

1.1 การกำหนดความเข้าใจหลัก (Determine the Major Understandings) เปรียบเหมือนกับการให้ผู้เขียน (Author) เป็นศูนย์กลางระหว่างผู้เรียนกับบทอ่าน เพื่อบอกเป็นนัยให้ผู้เรียนเข้าใจว่าบทอ่านที่กำลังอ่านอยู่นั้นยังไม่สมบูรณ์หรือเหมาะสมเพียงพอ นอกจากนี้ครูผู้สอนเองอาจไม่มีคำตอบสำเร็จรูปให้กับผู้เรียนได้ทั้งหมด เมื่อเปรียบเทียบกับการสอนแบบดั้งเดิม (Traditional Lessons) ซึ่งคำตอบที่ได้นั้นจะมาจากครูผู้สอนโดยตรงแต่การสอนอ่านด้วยกลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนนั้น ผู้เรียนเป็นผู้ที่มีส่วนสำคัญในการค้นหาคำตอบจากผู้เขียนด้วยตนเอง และครูผู้สอนมีส่วนช่วยเหลือผู้เรียนในการค้นหาใจความหลักในระหว่างช่วงของการอภิปราย ซึ่งจะอยู่ในรูปของการสนทนาผ่านกระบวนการตั้งคำถามผู้เขียนเกี่ยวกับบทอ่านที่อ่าน และในกรณีที่มี

ประเด็นถกเถียงกัน ผู้เรียนสามารถอภิปรายหรือสนทนาร่วมกับเพื่อนหาความกระจ่างชัดจากบทอ่าน ดังนั้นในการวางแผนการสอนอ่าน ครูผู้สอนจึงจำเป็นต้องอ่านบทอ่านเพื่อกำหนดความเข้าใจเบื้องต้นหรือปัญหาที่อาจเกิดขึ้นในระหว่างการสอนของผู้เรียนเสียก่อน โดยที่ครูผู้สอนจะต้องคาดการณ์โดยการใช้ประสบการณ์ของครูผู้สอนเอง เพื่อดูในส่วนที่ผู้เรียนอาจมีปัญหา

1.2 การแยกย่อยข้อความในบทอ่าน (Segment the Text) หมายถึง กระบวนการที่ครูผู้สอนกำหนดว่าจะหยุดอ่านตรงส่วนไหนของบทอ่าน และเริ่มตั้งคำถามนำเพื่อให้เกิดการอภิปรายขึ้น ทั้งนี้การที่ครูผู้สอนตัดสินใจว่าตรงไหนที่จะหยุดอ่านซึ่งจะขึ้นอยู่กับเนื้อหาในบทอ่าน การแยกย่อยนั้นอาจเป็นส่วนที่เป็นใจความสำคัญหรือส่วนที่สร้างความสับสนให้กับผู้เรียน (Beck; & McKeown, 2006 : 72-73) ได้เสนอแนวทางในการแบ่งย่อยข้อความ คือ 1) ครูผู้สอนแบ่งย่อยข้อความในย่อหน้าแรกของบทอ่านได้ เพราะว่าในย่อหน้าแรกของบทอ่านผู้เขียนมักนำเสนอข้อมูลเบื้องต้นและเป็นข้อมูลที่มีย่อหน้าจำนวนมาก 2) ครูผู้สอนแบ่งย่อยข้อความในบทอ่านที่มีความขัดแย้งระหว่างส่วนที่หยุดอ่านกับส่วนที่กล่าวไว้ก่อนหน้านี้ 3) ครูผู้สอนแบ่งย่อยข้อความในส่วนที่ให้ข้อมูลสำคัญ หรือส่วนที่แบ่งย่อยนั้นสามารถช่วยให้ผู้เรียนเข้าใจในสิ่งที่อ่านได้ดีขึ้น 4) ครูผู้สอนควรแบ่งย่อยข้อความในส่วนที่มีความเชื่อมโยงระหว่างกันภายในบทอ่าน และ 5) ครูผู้สอนแบ่งย่อยข้อความในบทอ่านตรงส่วนที่มีความสำคัญ หรือส่วนนั้นเป็นใจความสำคัญของบทอ่าน

ถึงอย่างนั้นการแยกย่อยข้อความในบทอ่าน (Segment the Text) ไม่อาจใช้ได้กับทุกบทอ่านตามที่ เบค และแมคคีโอน (Beck; & McKeown. 2006 : 85) ให้ข้อเสนอว่า การแยกย่อยข้อความในบทอ่าน ครูผู้สอนต้องมั่นใจว่าจุดที่ต้องการหยุดนั้นมีข้อมูลเพียงพอที่จะสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นได้ แต่ไม่ควรให้เนื้อหาที่มากจนเกินไปเพราะอาจทำให้ผู้เรียนรู้สึกว่บทอ่านนั้นยาก อีกทั้งไม่ควรมุ่งเน้นในรายละเอียด และหลีกเลี่ยงการใช้ย่อหน้าหรือตอนท้ายสุดของหน้ามาทำการแยกย่อยแทน นอกจากนี้ครูไม่ควรแบ่งย่อยข้อความในแต่ละย่อหน้าของบทอ่าน เพราะบทอ่านบางเรื่องนั้นประเด็นสำคัญอาจมาจากประโยคเพียงประโยคเดียวหรือส่วนสำคัญอาจมีเนื้อหามากกว่าหนึ่งย่อหน้าก็ได้

1.3 การพัฒนาคำถาม (Developing Queries) เป็นกิจกรรมสำคัญกิจกรรมหนึ่งของครูผู้สอน เพื่อช่วยให้ผู้เรียนสามารถพัฒนาความเข้าใจในการอ่าน และยังเป็นการตัดสินใจว่าครูผู้สอนสามารถกระตุ้นกระบวนการคิดของผู้เรียนหรือไม่ ดังนั้นบทบาทของครูคือการคิดคำถามที่มีความเหมาะสมให้กับผู้เรียน ซึ่งสามารถแบ่งรูปแบบคำถามได้เป็น 2 รูปแบบคือ คำถามนำ (Initiating Queries) เพื่อนำเข้าสู่การอภิปราย และคำถามตาม (Follow-up Queries) เพื่อมุ่งเน้นในประเด็นใดประเด็นหนึ่งและให้การอภิปรายนั้นดำเนินต่อไป (Beck; & McKeown, 2006 : 74-75)

สรุปได้ว่า การวางแผน (Planning) ด้วยเทคนิค QTA มีเป้าหมายในการวางแผน (Goals of Planning) ประกอบด้วย การกำหนดความเข้าใจหลัก การแยกย่อยข้อความในบทอ่าน และการพัฒนาคำถาม ทั้ง 3 ประเด็นมีความสัมพันธ์กันเพื่อช่วยให้ครูผู้สอนกับผู้เรียนได้ดำเนินการตั้งคำถามและการอภิปรายในการสร้างความเข้าใจในบทที่อ่าน และนอกจากการวางแผนแล้ว ผู้สอนจำเป็นต้องคำนึงถึงปัจจัยส่วนอื่น ๆ ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมความพร้อมในด้านชั้นเรียนและผู้เรียนด้วย ซึ่งจะนำเสนอข้อมูลต่อไป

2. การเตรียมชั้นเรียน (Arranging the Classroom) (สมพงษ์ จินดารุ่งเรืองรัตน์, 2551 : 22) สิ่งสำคัญของการสอนอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียนคือ การอภิปราย ซึ่งเป็นเครื่องมือเบื้องต้นของการอ่านแบบร่วมมือกัน เพื่อร่วมกันสร้างความเข้าใจในสิ่งที่อ่าน ผู้เรียนทุกคนในชั้นจึงต้องใช้ความพยายาม และความสามารถพูดคุยในระหว่างการสอนอ่าน โดยเฉพาะเมื่อมีการอภิปรายเกิดขึ้น ดังนั้นลักษณะการนั่งของผู้เรียนในชั้นเรียน ครูผู้สอนจึงควรจัดให้ผู้เรียนทุกคนสามารถมองเห็นหน้ากันและกันได้ อย่างทั่วถึง ซึ่งเบค และแมคคีโอน (Beck; & McKeown, 2006 : 115) ให้ข้อเสนอไว้ว่า ควรจัดที่นั่งในชั้นเรียนในลักษณะรูปตัวยู (U Shape) หรือรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส (Square) หรือรูปวงกลม (Circle) ซึ่งมีความเหมาะสมกับการสอนอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน เพราะการนั่งในรูปแบบดังกล่าวจะช่วยให้ครูผู้สอนและผู้เรียนดำเนินกิจกรรมได้อย่างดีเนื่องจากเวลาที่ครูผู้สอนตั้งคำถามไปยังผู้เรียน ผู้เรียนจะฟังอย่างตั้งใจและสนองตอบข้อคำถามของครูผู้สอนได้อย่างมีความหมาย

2.1 การเตรียมผู้เรียน (Preparing Students)

เบค และแมคคีโอน (Beck; & McKeown, 2006 : 116-118) ให้ความเห็นเกี่ยวกับเหตุผลในการเตรียมผู้เรียนในการสอน

อ่านด้วยกลวิธีนี้ เพื่อให้ผู้เรียนได้เกิดความตระหนักด้วยกัน 3 ประการได้แก่ เหตุอันเกิดจากความไม่แน่ชัดในเนื้อหาของผู้เขียน เหตุที่ยากต่อการเข้าใจผู้เขียน และเหตุที่ต้องสอนด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน QTA ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

2.1.1 เหตุอันเกิดจากความไม่แน่ชัดในเนื้อหาของผู้เขียน (The Notion of Fallibility of the Author) ในเบื้องต้น ครูผู้สอนควรชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจตรงกันก่อนการสอนอ่านด้วยกลวิธีนี้ว่า "ขณะที่ผู้เรียนอ่านบทอ่านใด ๆ ก็ตาม เหมือนกับว่าผู้อ่านกำลังอ่านความคิดของคนคนหนึ่ง ซึ่งในที่นี้เรียกว่าผู้เขียน (Author) ในบางครั้งผู้เรียนอาจไม่เข้าใจในสิ่งที่ผู้เขียนได้เขียนไว้ในบทอ่านเนื่องมาจากความไม่กระจ่างชัดในเนื้อหาของผู้เขียน ที่เป็นเช่นนี้เพราะว่าผู้เขียนซึ่งก็คือมนุษย์คนหนึ่ง และไม่ว่าจะเป็นใครก็ตาม ไม่มีมนุษย์คนไหนที่จะสมบูรณ์ไปทั้งหมด และในฐานะที่ผู้เรียนเป็นผู้อ่าน หน้าที่ที่ผู้อ่านจะต้องทำคือการค้นหาความหมายจากข้อความที่ผู้เขียนได้อธิบายไว้" (Beck; & McKeown, 2006 : 116-117) การชี้แจงดังกล่าวมีผลดีต่อผู้เรียนคือ เมื่อผู้เรียนอ่านบทอ่านแล้วไม่เข้าใจ อันเกิดจากผู้เรียนมีพื้นฐานหรือภูมิหลังไม่เท่ากัน ผู้เรียนก็จะไม่รู้สึกว่าตนเองผิดที่อ่านบทอ่านไม่เข้าใจ แต่ผู้เรียนจะต้องพยายามค้นหาว่า อะไรคือความคิดของผู้เขียนที่อยู่ในบทอ่านและผู้เรียนเข้าใจบทอ่านหรือไม่

2.1.2 เหตุที่ยากต่อการเข้าใจผู้เขียน (Why Authors can be Hard to Understand) ผู้เรียนจำเป็นต้องรู้ว่า มีเหตุผลบางอย่างที่ทำให้บทอ่านของผู้เขียนนั้นดูสับสนและยุ่งยาก จึงเป็นสิ่งที่ครูผู้สอนจะต้องชี้แจงให้ผู้เรียนเข้าใจว่า "ในบางครั้งผู้เขียนเขียนข้อความที่ยากจะเข้าใจ อาจเนื่องด้วยผู้เขียนใช้คำศัพท์ที่ผู้อ่านไม่คุ้นเคย หรือเขียนอธิบายไว้ไม่ชัดเจนจึงทำให้ผู้อ่านไม่เข้าใจ นอกจากนี้ผู้เขียนเองก็ไม่รู้ว่าผู้อ่านจะเข้าใจสิ่งที่ตนเองได้เขียนไว้หรือไม่ ด้วยเหตุนี้ผู้เขียนอาจประสบกับความยุ่งยากที่จะอธิบายความสิ่งที่ผู้เขียนให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่าย บางครั้งผู้เขียนอาจละข้อความทิ้งหรือให้รายละเอียดในข้อความไว้มากเกินไป ด้วยสาเหตุนี้จึงเป็นเหตุให้ผู้อ่านเกิดความยากลำบากในการเข้าใจผู้เขียน" (Beck; & McKeown, 2006 : 117)

2.1.3 เหตุที่ต้องสอนด้วยเทคนิคตั้งคำถามผู้เขียน (What the Questioning the Author will be Like) สิ่งสุดท้ายที่ครูผู้สอนจะต้องเตรียมผู้เรียนคือ การชี้แจงแนวทางการอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียนให้กับผู้เรียนได้ทราบ ว่า ขั้นตอนการอ่านในวันนี้จะแตกต่างจากการอ่านที่ผู้เรียนเคยเรียนมา เริ่มต้นทุกครั้งให้ผู้เรียนอ่านบทอ่าน จุดหมายของการอ่านคือการสร้างความเข้าใจจากสิ่งที่ผู้เขียนกล่าว ผู้เรียนจะอ่านบทอ่านร่วมกันหรือผลัดกันอ่านคนละท่อน โดยผู้เรียนอาจอ่านออกเสียงดัง ๆ หรืออ่านในใจก็ได้ จากนั้นผู้เรียนพิจารณาสิ่งที่อ่านแต่ละท่อนจากการหยุดอ่านและค้นหาว่า ผู้เขียนได้กล่าวอะไรไว้ก่อนหน้านั้น ทุกครั้งที่ผู้เรียนหยุดอ่าน ครูผู้สอนจะตั้งคำถามให้ผู้เรียนคิด และพยายามหาความหมายจากสิ่งที่อ่านโดยใช้คำถาม เช่น ผู้เรียนคิดว่าผู้เขียนบอกสิ่งใดไว้ก่อนหน้านั้น หรือผู้เขียนหมายความว่าอย่างไรในประเด็นนี้ ทั้งครูและผู้เรียนจะร่วมกันอภิปรายและรับฟังความคิดเห็นของผู้เรียนคนอื่น ๆ ดังนั้นทุกคนในชั้นเรียนจะค้นหาความหมายที่ได้จากบทอ่านร่วมกัน (Beck; & McKeown, 2006 : 117)

สรุปได้ว่า การเตรียมความพร้อมผู้เรียนให้มีความรู้และความเข้าใจในการสอนอ่านด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) มีปัจจัย 3 ประการที่ครูผู้สอนต้องให้ความสำคัญ ซึ่งมีเหตุอันเกิดจากความไม่แน่ชัดในเนื้อหาของผู้เขียน เหตุที่ยากต่อการเข้าใจผู้เขียน และเหตุที่ต้องสอนด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) ทั้งนี้เพื่อเป็นแนวทางให้ผู้เรียนใส่ใจและตระหนักในการเรียนการสอนอ่านด้วยวิธีนี้

การสอนอ่านด้วยเทคนิคตั้งคำถามผู้เขียน (QTA)

ในการจัดกิจกรรมการสอนอ่านด้วยเทคนิคตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) ปัจจัยสำคัญของการใช้เทคนิคนี้อยู่ในขั้นตอนระหว่างกิจกรรมการอ่าน เพราะในขั้นตอนนี้จะใช้กระบวนการในการตั้งคำถามและการอภิปราย โดยครูผู้สอนและผู้เรียนค่อยสนับสนุนและมีบทบาทร่วมกันผ่านการสนทนา (Beck; & McKeown, 2006 : 124-125) อย่างไรก็ตาม ครูผู้สอนจำเป็นต้องนำเสนอกิจกรรมก่อนและหลังการอ่านด้วยเช่นเดียวกัน จึงกล่าวได้ว่า กิจกรรมการสอนอ่านด้วยกลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนมีขั้นตอนการจัดกิจกรรมหลักอยู่ 3 ขั้นตอนคือ กิจกรรมก่อนการอ่าน (Before-reading Activities) กิจกรรมระหว่างการอ่าน (During-reading Activities) และกิจกรรมหลังการอ่าน (After-reading Activities) ดังต่อไปนี้

1. **กิจกรรมก่อนการอ่าน (Before-reading Activities)** เบค และแมคคีโอน (Beck, & McKeown, 2006) ได้ให้ข้อเสนอเกี่ยวกับการจัดกิจกรรมก่อนการอ่านด้วยเทคนิค QTA ที่จัดขึ้นเพื่อเตรียมผู้เรียนให้มีความพร้อมก่อนเข้าสู่กิจกรรมต่อไป

คือ กิจกรรมระหว่างกาอ่าน เริ่มจากกำหนดวัตถุประสงค์ของการอ่านด้วยเทคนิค QTA จากนั้นแนะนำบทอ่านให้ผู้เรียนทราบ ชี้แจงให้เข้าใจถึงเนื้อหาที่เรียน อาจจะแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักกับผู้เขียนบทอ่าน แล้วกระตุ้นให้ผู้เรียนมีโอกาสใช้ความรู้เดิม (Prior Knowledge) และช่วยอธิบายศัพท์ที่จำเป็นในการอ่านบทอ่าน

2. กิจกรรมระหว่างกาอ่าน (During-reading Activities) กิจกรรมระหว่างกาอ่านถือเป็นกิจกรรมหลักของการสอนอ่านด้วยเทคนิค QTA เพราะครูผู้สอนและผู้เรียนต่างมีบทบาทร่วมกันในการสร้างความเข้าใจจากสิ่งที่อ่าน ครูผู้สอนจะต้องมีการจัดเตรียมบทอ่าน และขั้นตอนของกิจกรรม โดยการจัดกิจกรรมระหว่างกาอ่านมีแนวทางคือ ในช่วงของการอ่านบทอ่าน ครูผู้สอนสามารถเป็นผู้อ่านบทอ่านให้นักเรียนฟัง และครูผู้สอนอาจมอบหมายให้ผู้เรียนเป็นผู้อ่านบทอ่าน ในการอ่านบทอ่านนั้น เป็นการอ่านในลักษณะแยกย่อยข้อความตามประเด็นเนื้อหาหรือใจความสำคัญของบทอ่าน โดยมุ่งหมายเพื่อการตั้งคำถามถามผู้เขียนและดำเนินการอภิปรายไปพร้อม ๆ กัน และคำถามที่จะใช้เพื่อการอภิปรายในการจัดกิจกรรมระหว่างกาอ่าน เป็นรูปแบบคำถามที่ครูใช้ถามผู้เรียน เช่น ผู้เขียนต้องการบอกอะไร เพราะเหตุใดผู้เขียนจึงกล่าวเช่นนั้น สิ่งที่ผู้เขียนกล่าวไว้ชัดเจนหรือไม่ ผู้เขียนกล่าวอย่างไรข้อความนี้จะชัดเจนขึ้น และควรกล่าวอะไรเสริมเนื้อความ เป็นต้น

3. กิจกรรมหลังกาอ่าน (After-reading Activities) กิจกรรมหลังกาอ่านเป็นกิจกรรมที่จัดขึ้นภายหลังจากกาอ่านเสร็จ โดยครูผู้สอนอาจเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้ใช้ความสามารถของตนเองเพื่อสืบค้นเรื่องที่อ่าน (Retrieved Information) โดยการตอบคำถามจากบทอ่านหรืออาจให้ผู้เรียนสรุปเรื่องราวที่อ่าน

ดังที่กล่าวมา สรุปได้ว่า กิจกรรมการสอนอ่านด้วยเทคนิค QTA แบ่งออกเป็น 3 ช่วงกิจกรรมคือ ก่อนกาอ่าน เป็นกิจกรรมที่กำหนดจุดประสงค์ของการอ่าน แนะนำบริบทที่จะอ่านให้ผู้เรียนทราบ ระหว่างกาอ่าน เป็นกิจกรรมที่ทำการอภิปรายร่วมกันตั้งคำถามผู้เขียนช่วยระดมความคิด และหลังกาอ่าน เป็นกิจกรรมที่เกิดหลังกาอ่านจะเปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้อภิปรายร่วมกันจากการสืบค้นเรื่องที่อ่านด้วยการตอบคำถาม ทั้งนี้โดยกิจกรรมระหว่างกาอ่านอาจจัดเป็นช่วงสำคัญที่สุดเพราะเป็นขั้นตอนที่จัดขึ้นเพื่อให้ผู้อ่านได้มาซึ่งความหมายจากบทที่อ่าน

ขั้นตอนการสอนอ่านวรรณคดีด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (QTA) สามารถจัดลำดับเป็นกระบวนการดังนี้:

1. เตรียมการสอน เลือกวรรณคดีที่มีประเด็นให้วิเคราะห์ เช่น มีภาพพจน์หรือแนวคิดที่สะท้อนค่านิยม ศึกษาเจตนาของผู้เขียน บริบททางประวัติศาสตร์หรือสังคมที่เกี่ยวข้อง เตรียมคำถามผู้เขียนล่วงหน้าเพื่อกระตุ้นการคิด

2. ชี้แจงเทคนิค “การตั้งคำถามผู้เขียน” อธิบายให้นักเรียนเข้าใจว่า คำถามผู้เขียนคือการตั้งคำถามเพื่อเข้าใจ “ตัวบท” มากขึ้น เช่น:

ผู้เขียนต้องการสื่ออะไร

ทำไมจึงใช้ถ้อยคำหรือภาพพจน์แบบนี้

ข้อความนี้สะท้อนแนวคิดใด

3. อ่านวรรณคดีร่วมกัน แบ่งกาอ่านเป็นช่วง (บทหรือย่อหน้า) หยุดอ่านเป็นระยะเพื่อตั้งคำถามผู้เขียนร่วมกันในชั้นเรียน วิเคราะห์คำ ดีความ และหาความหมายแฝง

4. ฝึกให้นักเรียนตั้งคำถามผู้เขียน ให้นักเรียนฝึกตั้งคำถามจากข้อความที่อ่าน จัดกิจกรรมกลุ่มเพื่อแลกเปลี่ยนความคิดเห็น วิเคราะห์ร่วมกันเน้นการอธิบายเหตุผลของคำถามที่ตั้ง

5. สรุปและสะท้อนผลการเรียนรู้ ผู้เรียนสรุปสิ่งที่ได้เรียนรู้จากคำถามที่ตนเองหรือเพื่อนได้ตั้งไว้ ผู้สอนสะท้อนแนวคิดหลัก และชี้ให้เห็นความเข้าใจเชิงลึกที่เกิดจากการตั้งคำถาม

6. ประเมินผล ใช้กิจกรรมเขียนวิเคราะห์หรืออภิปรายในชั้นเรียน ให้คะแนนจากความลึกของคำถามและการเชื่อมโยงกับตัวบทวรรณคดี

ประโยชน์ของการสอนวรรณคดีด้วยเทคนิคตั้งคำถามผู้เขียน (QTA)

การสอนวรรณคดีโดยใช้เทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียน (Questioning the Author) เป็นแนวทางหนึ่งที่จะส่งเสริมการเรียนรู้เชิงวิเคราะห์และสร้างการมีส่วนร่วมของผู้เรียนอย่างแท้จริง เทคนิคนี้เน้นให้ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับข้อความที่อ่าน โดยตั้งคำถามเกี่ยวกับเจตนาและวิธีการนำเสนอของผู้เขียน เช่น “ผู้เขียนต้องการสื่อสารอะไร” “ทำไมจึงเลือกใช้ภาษาลักษณะนี้” หรือ “มีนัยแฝงหรือคุณค่าทางวัฒนธรรมใดที่ปรากฏในข้อความ” ประโยชน์ของเทคนิคนี้มีดังต่อไปนี้

1. ส่งเสริมการคิดวิเคราะห์เชิงลึก ผู้เรียนไม่เพียงเข้าใจเนื้อเรื่อง แต่ยังสามารถวิเคราะห์เจตนารมณ์ของผู้เขียน โครงสร้างของวรรณคดี และเทคนิคทางภาษาได้อย่างมีวิจารณญาณ
 2. กระตุ้นการมีส่วนร่วมในการอ่าน การตั้งคำถามช่วยให้ผู้เรียนอ่านอย่างมีเป้าหมาย ไม่เป็นเพียงผู้อ่านแบบรับข้อมูล แต่กลายเป็นผู้คิด-ตอบโต้กับผู้เขียนอย่างมีเหตุผล
 3. เข้าใจคุณค่าและบริบททางวรรณคดีอย่างรอบด้าน เมื่อผู้เรียนตั้งคำถามเกี่ยวกับที่มาของเนื้อหา บริบททางสังคม หรือค่านิยมของผู้เขียน จะทำให้เกิดความเข้าใจลึกซึ้งยิ่งขึ้นในเนื้อหารวรรณคดี
 4. พัฒนาทักษะการตั้งคำถามและการคิดอย่างมีวิจารณญาณ ผู้เรียนได้ฝึกตั้งคำถามที่สะท้อนความเข้าใจต่อประเด็นเชิงซ้อน และสามารถเชื่อมโยงกับประสบการณ์หรือบริบทปัจจุบันได้
 5. สอดคล้องกับแนวทางการเรียนรู้แบบ Active Learning เทคนิคนี้เปิดโอกาสให้ผู้เรียนมีบทบาทเป็นผู้คิด วิเคราะห์ สร้างข้อสรุป และแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับผู้อื่น ส่งผลให้เกิดการเรียนรู้ที่ยั่งยืน
- กล่าวโดยสรุป การตั้งคำถามผู้เขียนในกระบวนการเรียนวรรณคดี ช่วยพัฒนาทั้งทักษะการอ่าน การคิดวิเคราะห์ และการสื่อสารเชิงวิชาการ ซึ่งเป็นคุณลักษณะที่จำเป็นของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21

สรุป

การสอนวรรณคดีด้วยเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียนมีข้อดีหลายประการ ดังนี้:

1. พัฒนาทักษะการคิดวิเคราะห์ นักเรียนไม่ได้แค่อ่านเพื่อเข้าใจเรื่องราว แต่เรียนรู้ที่จะคิดวิเคราะห์เจตนาของผู้เขียน โครงสร้างการเขียน และเทคนิคที่ใช้
2. สร้างปฏิสัมพันธ์กับวรรณคดี แทนที่จะอ่านอย่างเฉยๆ นักเรียนมีส่วนร่วมโดยการตั้งคำถามและหาคำตอบจากข้อความ
3. เข้าใจบริบทและคุณค่าของวรรณคดีลึกซึ้งขึ้น การตั้งคำถามเกี่ยวกับเจตนาผู้เขียนหรือบริบทสังคมในยุคสมัยนั้น ช่วยให้นักเรียนเข้าใจเนื้อหาอย่างรอบด้านมากขึ้น
4. ส่งเสริมการคิดอย่างมีวิจารณญาณ นักเรียนฝึกตั้งคำถามที่สะท้อนความสงสัยและข้อสังเกต เช่น “ผู้เขียนมีอคติหรือไม่?” หรือ “ข้อความนี้มีนัยแฝงอะไร?”
5. กระตุ้นการเรียนรู้แบบ (Active Learning) นักเรียนไม่ได้รอรับความรู้จากครูเพียงอย่างเดียว แต่เป็นผู้ค้นหาและสร้างความรู้ด้วยตนเองผ่านการตั้งคำถาม
6. เหมาะกับการสอนเพื่อการประเมินเชิงคุณภาพ เทคนิคนี้เปิดโอกาสให้นักเรียนแสดงความเข้าใจผ่านการอภิปรายหรือเขียนวิเคราะห์ ซึ่งสามารถใช้เป็นหลักฐานประเมินผลได้

ข้อเสนอแนะในการใช้เทคนิค Questioning the Author (QTA) กับการสอนอ่านวรรณคดี

1. สร้างความเข้าใจกับนักเรียนก่อนการอ่าน ครูควรอธิบายว่าการอ่านวรรณคดีไม่ได้มีเพียงการรับรู้เรื่องราวหรือถ้อยคำเท่านั้น แต่ยังเป็นการทำความเข้าใจ “ความตั้งใจ” ของผู้เขียน และสามารถตั้งคำถามเพื่อค้นหาความหมายแฝงที่ซ่อนอยู่ได้
2. การใช้คำถามนำในระหว่างอ่าน ขณะอ่านวรรณคดี ครูควรหยุดเป็นช่วง ๆ เพื่อชวนผู้เรียนตั้งคำถาม เช่น

- ผู้เขียนต้องการบอกระไรในตอนนี้
- ทำไมผู้เขียนเลือกใช้ถ้อยคำหรือภาพพจน์แบบนี้
- ข้อความนี้สะท้อนทัศนคติหรือค่านิยมของสังคมในยุคนั้นอย่างไร

3. การอภิปรายและแลกเปลี่ยนมุมมอง ครูควรเปิดโอกาสให้ผู้เรียนอภิปรายร่วมกัน ไม่จำกัดคำตอบเพียงหนึ่งเดียว แต่สนับสนุนให้เห็นความหลากหลายของการตีความ ทั้งนี้จะช่วยกระตุ้นการคิดเชิงวิพากษ์และทักษะการสื่อสาร

4. การเชื่อมโยงกับประสบการณ์และบริบททางสังคม ส่งเสริมให้ผู้เรียนเชื่อมโยงสิ่งที่ผู้เขียนนำเสนอเข้ากับชีวิตจริง ประเด็นทางสังคม หรือคุณค่าทางวัฒนธรรม เพื่อให้การตีความวรรณคดีมีความหมายต่อผู้เรียนมากขึ้น

5. การออกแบบคำถามอย่างเป็นระบบ คำถามควรมีลำดับจากง่ายไปยาก เช่น จากการเข้าใจเนื้อหา วิเคราะห์การใช้ภาษา วิพากษ์ทัศนคติของผู้เขียน เพื่อให้ผู้เรียนค่อย ๆ พัฒนาทักษะการคิดเชิงลึก

ข้อควรระวังในการนำเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียนไปใช้

1. หลีกเลี่ยงการตั้งคำถามที่กำกวมเกินไป เพราะอาจทำให้นักเรียนสับสนหรือไม่สามารถหาคำตอบที่ชัดเจนได้
2. ระวังไม่ให้ครูชี้นำมากเกินไป ควรเปิดโอกาสให้นักเรียนสร้างคำถามเอง ไม่ใช่เพียงตอบคำถามที่ครูเตรียมไว้
3. ควรจัดการเวลาให้เหมาะสม เทคนิค QTA ใช้เวลาในการอภิปรายและแลกเปลี่ยนมากกว่าการสอนแบบบรรยาย
4. ไม่ควรใช้ QTA เพื่อหาคำตอบที่ “ถูกต้องที่สุด” แต่ควรเปิดกว้างต่อคำตอบที่มีเหตุผลรองรับ

ข้อจำกัดในการนำเทคนิคการตั้งคำถามผู้เขียนไปใช้

1. ความแตกต่างของพื้นฐานผู้เรียน นักเรียนบางคนอาจยังขาดทักษะการอ่านพื้นฐาน จึงต้องใช้เวลาในการเสริมทักษะก่อนเข้าสู่การคิดวิเคราะห์
2. จำนวนผู้เรียนในชั้นเรียน หากมีนักเรียนจำนวนมาก การจัดกิจกรรมถาม-ตอบอาจไม่ทั่วถึง และทำให้ผู้เรียนบางส่วนไม่ค่อยมีส่วนร่วม
3. การปรับเทคนิคให้เข้ากับระดับชั้นเรียน เช่น ประถมปลาย มัธยมศึกษา อุดมศึกษา ตัวอย่างดังตารางต่อไปนี้

ระดับชั้น	ลักษณะการพัฒนาทางการคิด ของผู้เรียน	แนวทางการปรับใช้ QTA	ตัวอย่างกิจกรรม	ข้อควรระวัง
ประถมปลาย	อยู่ในช่วงพัฒนาการอ่านเพื่อความเข้าใจขั้นพื้นฐาน เริ่มเชื่อมโยงความรู้กับประสบการณ์ได้	- ใช้คำถามสั้น กระชับ เน้นความหมายตรงของข้อความ - ครูช่วยชี้แนะการตั้งคำถามและสรุปใจความ	- ครูตั้งคำถาม เช่น “ผู้เขียนต้องการเล่าอะไร” - นักเรียนจับใจความและเล่าความหมายด้วยภาษาของตนเอง	ผู้เรียนอาจยังไม่คุ้นเคยกับการตั้งคำถามเชิงลึก ต้องระวังการใช้คำถามยากเกินไป
มัธยมศึกษา	มีความสามารถเชื่อมโยง วิเคราะห์ และตีความเชิงลึกมากขึ้น เหมาะสมกับ QTA ที่แท้จริง	- ส่งเสริมให้นักเรียนตั้งคำถามเชิงเจตนาและทัศนะของผู้เขียน - ใช้การอภิปรายกลุ่มย่อยเพื่อถกเถียง	- ตั้งคำถามว่า “ผู้เขียนมีมุมมองอย่างไรต่อสังคม” - ให้นักเรียนอภิปรายและสรุปความหมายเชิงตีความ	ระวังการอภิปรายที่อาจวกวนหรือขาดทิศทาง ครูควรทำหน้าที่เป็นผู้นำการสนทนา
อุดมศึกษา	ผู้เรียนมีทักษะการคิดเชิงวิพากษ์ สามารถตีความเชิงทฤษฎีและเชื่อมโยงแนวคิดหลากหลายมิติได้	- กระตุ้นให้ตั้งคำถามเชิงวิพากษ์และวิเคราะห์ในระดับแนวคิด ทฤษฎี - ใช้การอ่านเปรียบเทียบหลายบทความหรือหลายแนวคิด	- นักศึกษาดังคำถามว่า “ผู้เขียนสะท้อนอุดมการณ์ใด” - วิเคราะห์ผ่านกรอบทฤษฎี เช่น โครงสร้างนิยม หลังอาณานิคม ฯลฯ	ต้องระวังความซับซ้อนเกินไป ทำให้นักศึกษาที่พื้นฐานอ่อนอาจตามไม่ทัน

องค์ความรู้ที่ได้จากการศึกษา

เอกสารอ้างอิง

- ฐะปะนีย์ นาครทรรพ. (2552). การสอนภาษาไทยขั้นพื้นฐานระดับมัธยมศึกษา. กรุงเทพฯ: เกรทเอดิ ดุเคชั่น.
- ณภัทร เทพพรธนะ. (2541). ภาษาไทยเพื่อการสื่อสาร. กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยหอการค้าไทย.
- ทิตินา แหมมณี. (2561). ศาสตร์การสอนองค์ความรู้เพื่อการจัดการกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ธัญชนก สรรพสาร. (2546). ผลของการใช้กิจกรรมการเรียนรู้แบบ 4 MAT ในการสอนวรรณคดีไทยสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนนามินทรราชินูทิศ เตรียมอุดมศึกษาพัฒนาการ. วิทยานิพนธ์ ปริญญาศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช.
- พระมหาพิเชษฐ์ อดตานุกชี, พระจักรพัชร จกภทโท, ณัฐกิตติ์ สิริวัฒนาทนานกุล. (2568). การพัฒนารูปแบบการสอนที่เสริมสร้างสมรรถนะการอ่านขั้นสูงและทักษะการคิดขั้นสูงของนักศึกษาระดับปริญญาบัณฑิต. วารสารการศึกษาและวิจัยพระพุทธศาสนา, 1(11), 161-172
- ยุทธิชัย อุการดี. (2561). สำนวจสถานภาพรูปแบบการสอนอ่านวรรณคดีไทยจากงานวิจัยระหว่างปี พ.ศ. 2547-2561. วารสารฟ้าเหนือ, 89-117. คณะมนุษยศาสตร์, มหาวิทยาลัยราชภัฏเชียงใหม่.
- ศรวิไล พลมณี. (2545). พื้นฐานการสอนภาษาไทยในฐานะภาษาต่างประเทศ. กรุงเทพฯ : ศูนย์หนังสือจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สมุทรา เข็มเชาวนิช. (2542). เทคนิคการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- อดิตรา กาศิธิ. (2549). กลยุทธ์ในการตรวจสอบความเข้าใจในการอ่าน. กรุงเทพฯ: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เอกรินทร์ สังข์ทอง และทยกร กระมุท. (2546). การสอนอ่านด้วยกลวิธีการตั้งคำถามผู้เขียนที่มีต่อการอ่านภาษาอังกฤษเพื่อความเข้าใจ การสรุปความ และเจตคติด้านการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 6. รายงานผลการวิจัย คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์.
- Anis Fibriana. (2017). The Effectiveness of using Questioning The Author Strategy in Teaching Reading Comprehension of Recount Text. Pontianak: English Education Bangkok Post. (2020). Long-overdue end of O-NET exams. <https://www.bangkokpost.com/thailand/general/2044427/long-overdue-end-of-o-net-exams>
- Beck, I. L., & McKeown, M. G. (2006). Improving Comprehension with Questioning the Author: A Fresh and Expanded View of a Power Approach. New York, NY: Scholastic.
- Fosnot, C. T. (1996). Constructivism: Theory, perspective, and practice. New York: Literacy Teacher. Allyn and Bacon : Boston.Massachusetts: Allyn & Bacon.
- IPST. (2023). PISA 2022: ผลการประเมินสมรรถนะนักเรียนอายุ 15 ปี. สถาบันส่งเสริมการสอนวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี. เข้าถึงจาก <https://pisathailand.ipst.ac.th/news-21/>
- Moore, D.W.; Readence, J.E.; & Rickelman, R.J. (1989). Prereading Activities for Content Area Reading and Learning. 2nd ed. Newark: International Reading Association.
- OECD. (2019). PISA 2018 Results. Paris: OECD Publishing. Raphael, T.E.; & Hiebert, E.H. (1996). Creating an Integrated Approach to Literacy Instruction. Fort Worth: Harcourt Brace College Publishers.
- Scrivener, Jim.(1994). Learning Teaching: A Guidebook for English Language Teachers. Oxford: Heinemann. Study Program.